

Nepesakarat

Budapest, 1919.
szeptember 21.

Kiadja: a Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Párt.
Felelős-szerkesztő:
FRANKE JÁNOS

Társ-szerkesztő:
WAGNER ANTAL

Szerkesztőség:
Bpest, V., Ferenc József-tér 5.
(Gresham palota) félemelet.

Megmenteni

ami megmenthető! . . . Romjai-ból föltámadó Magyarországon, csak ez lehet a jelszó! Megmenteni a magyar hazát! Ezeréves kulturáját! . . . Megmenteni és kifejleszteni a tudományt, az irodalmat, a művészetet! De legesleges sorban megmenteni mindezek megalkotóját és megteremtőjét; a nincstelenségben színlódó, dolgozó magyar nép életét! . . .

Az életmentés óriási munkája nehezedik ma a magyar kormányok vállaira! A romok, üszkők, törmelékek halmazából, új életre kell hívni a jövő Magyarországot! Új életre, a dolgozó milliók egzisztenciális életének a helyreállításával!

A jövő Magyarországot egzisztenciája, a dolgozó magyar népmilliók egzisztenciájával függ össze! Magyarország csak addig magyar ország, amíg a dolgozó magyar népet, szomszédai épségben és életörömben látják! Ha a magyar nép gyöngül, pusztul; — megszűnik Magyarország további létezése is.

Életet kell tehát menteni és legelső sorban a kérgeskezű dolgozók életét. . . Munkát és nyenyerét kell biztosítani. Nem szabad őket a kizsákmányoló hiánát, szípolozó vércsék prédájává tenni. Elég volt az öt-évig tartó verejtékezésből, szenvedésből s iszonyu nélkülözésből. . . Elég volt a régmúlt idők korumpált bankokráciájából. . . Ezt a dolgozó magyar nép nem engedi visszacsinálni. Nem tűri, hogy amíg a kizsákmányoló kapitalizmusnak, részvénytársasági vállalatoknak, bankokráciának százmilliószubvenciókat, adómentességet, ingyen vasutakat, gépeket és

mindenféle kedvezményeket nyujtsanak: ugyanakkor fogyasztási adók révén mindezeket kipróbálják a dolgozó népmilliók verejtékes filléreiből és mint már a régi rezsimek alatt is, mikor nem volt már rájuk szükség, munka és kenyér nélkül kidobták őket az utcára!

Nem akarja a magyar nép

ennek az utálatos, bűnös régi rendszernek a föltámadását! Sem a bolsevizmusnak a visszacsinálását! Egy új világot akar! . . . A dolgozó magyar nép milliók egy szebb, egy boldogabb világát! . . . És vele a keresztény Magyarság dicsőséges jövőjének megépítését és kialakítását! . . .

belőle. Ilyen olesón és ekkora porciót!

— — — — —
A Fridrich-kormány pedig él és — köszöni — de elég jól érzi magát . . .

Egy államtitkár jelölt.

Uj honfoglalás.

Ez lenne a harmadik. Ezer év előtt volt az első, — nyíltan, becsületesen, egy világ nyitott szeme előtt. Vágtató paripákon olajbarna legények dobogták fel Verecke híres utjait csatakürtök rikoltottak bele az éjszakába, a Kárpátok beledöbbsenek: ez nyílt kihívás, mérközés életre-halálra, de nyíltan, mell a mellnek, férfi ellen férfi ez becsületes volt.

A második? Szintén Verecke híres utjain át történt, de egy kicsit kevesebb reszkírozással. Ide már nem kellett izmok, nem állott férfival szemben férfi. Jöttek egyenként, lopva, óvatosan, sunyin kijátszva a magyar zsandár éber szemét és jöttek a fölkinálkozó tüzet aláztos, hajlongó mosolygásával, hogy aztán itt göggé és pókhasu nagyhatalommá nőjék ki magukat. Fajukat jellemző falánksággal és a paraziták kerlehetetlenségével vetették magukat mindenre, ami Magyarországon az életet és erőt jelentette. A társadalmi élet minden egyes idegszálán végignyultak, amiből klasszikus orruk kevés munkával valamilyen hasznót szimatolt. Apró csalások, tüzérekedések, vakmerő spekulációk folytán — ami költőtánc volt a báróság és a börtön között csuszva, de a célt szem elől nem tévesztve, egyszerre a kezükbe kaparintottak mindent, ők voltak a gazdasági vérkeringésünk, ők a tudónk, melyen lélekzetet kellett vennünk, a politikánk, amellyel tetszés szerint handléztak, a sajtónk, a hangszálaink, amelyen fölünk idegen hangok bugygyantak elő és amikor cson-tunkig belénk marták maguka-

Rendkívüli kormány.

A Rombach-utcai politikai élet titkaiból.
Egy koronás hízott kacsák Budapest utcáin.

Valaki egy szürke lepedővel jön szembe velem. Akora nagy, hogy mögöttem még illetlenkedni is lehet. Csak azt látom, hogy egy jobb napokat látott kalap, folytatásaképpen ez a lepedő lépeget két fekete cipővel felém. Mintha egybe tartoznának. Rövidlátó vagyok: nem lepedő ez, hanem plakát, sőt, uram bocsá, röpirat. Szenzáció, szenzáció, még egyszer szenzáció és ha a guta azonnal megát, csak azért is szenzáció. Na ezt már én is megveszem, tüsse kö, életemben nem először leszek balek.

— Hogy ez a lepedő?

— Egy korona.

— No adjál csak egyet! — mondom a rikkancsnak s közben egy ötletem támad. Majd elteszem otthon, ha az unokáim magának még egy kommunizmust — man kann ja nie wissen — csinálhatnak belőle egy átmeneti kabátot, jó hogyha az ember előrelátó!

Külön erre a célra a Danubius hajógyárban előállított betűkkel: a Friedrich kormány összeomlása, alcimel; görögűz, obligát, holdvilág. A nyájas olvasó megtudhatja, hogy igenis összeomlott a Friedrich kormány, ha megpukkadnak is — pukkadjanak meg — de igenis összeomlott. És hogy a Rombach-utcában nincs csöndélet — Gör lá néde döfön — sőt, a politikai korzó nagyon is élénk. Parancsol egy új miniszteri listát. „Mi” jól vagyunk értesülve.

Miniszterelnök: Lovászy

Márton, esetleg Károlyi Mihály, (Ő azonban Prágában most mondta be a négy királyt és a pagát utimót, ezt még Guilbeaux kedvéért sem hagyja abba — bár meg vagyok győződve, hogy itthon tárt karokkal várna és felelevenednének a tavalyi őszirózsás forradalom szép napjai, de hát bementa és neki ez van annyira érdekes mint március 21.-e. Mi nem tehetünk róla, csak a vállunkat vonogatjuk: pedig be kár! Mennyire hiányzik nekünk).

Külgyminiszter: Andrássy Gyula, (ez azonban tévedésből került a lapba, eredetileg a Borsszem Jankónak volt szánva ez jól értesülés) esetleg Garami Ernő az igaz, hogy ő, ha elnyerné a külgyminiszteri tárcát, egy privát ügyét is elintézhetné egy fáradtsággal, azt a bizonyos 100,000 krönt, az aktája ugyanis ott hever. De nem nyeri el, legföljebb — kaláberben).

Népjólti miniszter: Peidl Gyula (Őt elég csak annyire emlékeztetünk: B. W. 6001—38/1915. „Öfelsége a király nevében”, vagy 2172—1912. sz. törv.-it.)

Önjólti miniszter: Egy államtitkárságon csak nem veszünk össze miniszter stb. Ezekre a tárcákra is sok komoly jelölt van stb. stb.

Aki békében is egy koronáért ennyi kacsát vásárolhat, dugja föl az ujját, megkaphatja valamilyik miniszter jelöltnek — tetszés szerint — a minia.úr képét amulettnek vagy zsuzsunak az óraláncára. (Tanulság: csak a vendéglősök tanulhatnak

amikor már elvéreztünk, amikor — úgy látszott — hogy a 4 és fél éves háború szenvedéseitől nem tudunk talpra állani, amikor sajtójuk kilopta a lelkekből a hitet — mindenkor üyomorultak egyetlen vigaszát, amikor az ezer éves Magyarország agonizálni látszott, vakmerő, szemtelen gusztussal ledobtak minden alázatosságukat, meghunyászkodásukat és az aréna közepére ugrottak: most már meg lehet csinálni a zsidó országot a Duna-Tisza közén. Ezer év alatt a magyarság még ilyen pofont nem kapott. Megajándékoztak egy jól fejlett vörös gyerekkel: neszték itt a kommunizmus, érezték magukat apának. Internacionalizmust hirdettek, mert ők nem voltak egységes nemzet, vallástalanságot, mert az övék kitagadott volt. Szamuelyi vigorgó alakján át mutatták meg a foguk fehérjét. De egy kicsit korán.

Ez a lebunkózott, megkínzott, magyar, az a birka türelmű keresztény egyszerű észhez kapott és erre felhorkan a ghehó. Nü, wie ist das möglich? Gyorsan változó fázisai: megszeppenés, kacérkodás a kuruc daru tollal, pénz és pénz és pénz, amely ömlik, gurul, zuhog, meghajlik, mosolyog, kér, könyörög, térdreomlik, átkozódik, fenyegetőzik és ami fontos még mindig hatalomnak hiszi magát. Pogromtől vacog és fegyversen szervezkedik. Ha egy zsidógyereket pofonítnek, mert a proletárdiktatura alatt mint Lenin fia csinytalankodott egy másik már New-Yorkban orvosért kiált. Pogrom, kulturálatlanság, XX. század, Bakony úgy röpködnek mint régi tatár satakkban a nyilak.

Hát a mi fajtánk?! Minket kutyák nemzeltek? Akiket büntetlenül meg lehet korbácsolni hogy a másik pillanatban aláztatosan a gazdájához sompolyogja és hűségesen hozzá dörgölődzék? Lehetett minket rugni verni, fiutól megkivánni fiutól, hogy a kötelet az apja nyakára akassza?! Leköpní és most megint balekká szelidíteni. Külön-külön mindenik árta-lannak vallja, sőt zsidó — at (nő-ná, majd nem). Érzí magat (nő-ná, majd nem). Igérnek, nyelvet öltének, fehér terrort kürtölnék világgá, minden eszközt megragadnak arra, hogy gyalázatos uraimukat fönt tartják, pedig mindennap egy-egy bizalmasan szükségbe engednek, hogy annyit adjanak nekik, mint nemzetnek. Azt pedig a fogfájás. Az uszák pedig rendületlenül folytatják, a nagy erupió kitörés vet ennek véget.

Azonban ne feledjék el, hogy a magyarországi öntudat már nem

lehet narkotizálni Tőlük tanul-tuk a szervezkedést, az egy-másba fogást, ha kell ravasz-kodunk, ha megcsalnak vissza-csináljuk (csak Palesztinából és Galiciából nem csaljuk visz-sza)

Sokat vétkeztek. Jehovájuk beválthatja már az ó-szövet-ségben kilátásba helyezett fenyegetéseit: és ha nem tartanád be a parancsaimat, azzal

A kormány helytelen élelmezési politikája

Elviselhetetlen drágaság! — Ránkszabadított üzérek manipulációi — Éhező népmilliók!

A magyar kormány a helytelen élelmezési politikájával válságba hozta Budapest közlelmezését; Ránkszabadította Budapest népére Judapestet, az üzérek sáskahadát! Ma az ország fővárosában — ha talán átmenetileg is, de — minden élelmi és ruházati cikk az alkalmi üzérek és lánckereskedők birtokába került! Ha a kormány ezt féltlenül nézi, akkor ezen később már bajosan lehet segíteni. A zsákmányra leső üzérek rövid idő alatt úgy kifosztják Budapest közönségének a zsebét (mint a háború alatti is), hogy megvehetik akár az egész ország termését, urrá lehetnek a piacokon és diktátori hatalommal diktálhatják a megszorult közönségre a magas árakat.

Ezen nem fog segíteni a kormány ama liberális felfogása sem, hogy majd a vidékről beözönlő élelmszer avagy a külföldi behozatal lenyomja majd az árakat és olcsóbbá teszi majd a megélhetést (tapasztaltuk a háború alatt!) Az élelmes lánckereskedők, ha ma tulatesznek a kormány eszén, mely hatóvábbra is ily liberális közlelmezési politikát kultivál — kifogják játszani a kormányt és kifogják fosztani a dolgozó népmilliókat . . . Ily közlelmezési politikával válságba hozhatja a kormány az egész ország közlelmezését . . .

A valóság ugyanis az, hogy nem-

Mit jelent a munkabéremelés

Bepillantás a kapitalizmus műhelyébe — Milliárdok vándorlása — Hogy döntötték gazdaságilag bolsevizmusba az országot

A dolgozó magyar munkásságnak tett számtalan ígéretek egyike a munkabér emelésének kérdése volt. Ez a lidércfényvel glóriázott ígélet volt egyike a legcsinosabbaknak! Ez volt az az ígélet, mellyel minduntalan beugratták a felületesen gondolkodó, de amellet naiv és tudatlan tömegeket . . . Ez volt az a delibabos ígélet, amelytől egzisztenciális érdekeik megjavítását várták a dolgozó tömegek! . . .

büntettek, hogy önmagadnak kell megművelned a földedet és nem adhac ki pénzt uzsora kamatra.

Ha minden árdragítótól, politikai zonglőrök, véres száju agitátortól sikerül tán ujjá születnünk, frissen, egészségesen, mint egy Herkules. De csak akkor. Megindulna a termelő munka és ezzel az új honfoglalás a harmadik.

csak Magyarország, de csaknem az egész Európa súlyos élelmezési krízis előtt áll! . . . Az élelmszerrel tehát a legeslegkiméletesebben takarékoskodni kell! Nem szabad azt a kevés mennyiségű élelmszer is ami még van; üzérkedési céloknak kiszolgáltatni! A szabad kereslet kínálat az amugyis gyatra mennyiségben levő cikkek árait a piacon horribilisan felfogja srófolni. Mi vel a munkaalkalom s nyersanyag ma kevés — vagy egyáltalán nincs a munkabérek mindenütt leszállnak és ezáltal a kormány éhínségbe és végpusztulásba taszítja a dolgozó népmilliókat. Nem bírják a folyton emelkedő élelmszer magas árait a fixfizetésű köztisztviselők, kisiparosok s munkások sem; egyszóval nem bírja elviselni a dolgozó társadalom.

Végtelen könyelműség tehát a kormánytól, ha a kufárok s üzérek prédájává teszi az ország legbecesebb javait, az élelmicikkeket. Evvel a kizsákmányoló politikával szakítani kell a kormánynak. *Egy kormány amely a dolgozó magyar nép akaratát képviseli; annak a dolgozó nép javát kell szolgálni! Radikális keresztényszocialista közlelmezéspolitikát kell csinálni! Az élelmi cikkeket igazságosan el kell osztani! És statáriumot kell hozni az árdragítokra.*

nyer, hogy megnyit, az mindjárt vilálgóssá lesz előttünk, ha egy kis kacsinást vetünk a kapitalizmus műhelyébe. (calculatió!) Itt ugyanis kikalkulálják, illetve eldöntik azt, hogy hány percent profitot vágjanak zsebre a közönség jóhiszeműségéből. Nézzük csak hogyan.

A nyersanyagok árat is a munkabérek (óránként) összegezik és e célra 100—500 és ezer percentes „rezsie“-t csapnak hozzá! Ez mit jelent? Csak a munkabérekre vonatkozólag annyit, hogy a munkabéret megát, amit egy rt. kifizet a munkásoknak egyszeresen azt a rt. vállalatok öt—söt—tízszerezen viszszakapják. Pl.: 5 korona órabér mellett 200 százalékkal 10 Kor.-t, 500 százalékkal 25 Kor.-t és 1000 százalékkal 50 Koronát tesz zsebre a munkabérekből kifolyólag! Ha most 500 százalékos regie-t veszünk alapul naponta 10 óras munkaidő mellett az kitesz (10x25) = 250 Kor.-t. Ezer munkás után naponta (200x250) = 250.000 kor.-t és egész évre (250.000x300) = 65.000.000 Kor.-t. (Hatvanötmillió).

Ha most tegyük fel, a bolseviki vezérek óránkénti munkabérek 3 koronával való felemelését követelik (mint ahogy a Károlyi regiem alatt megtették), az 1000 munkás után évi (3x10x300) (500 százalék) = 45.000.000 (Negyedmillió) korona tiszta jövedelmet jelent a tőkésnek. Már pedig Magyarországon nem ezer, de félmillió munkás van a különböző részvénytársasági vállalatoknál. Ha most legalább százezer dolgozó munkásra kalkuláljuk a munkabért és a munkaemelés 500 százalék „regie“ mellett, akkor azt találjuk, hogy ez 12.000.000.000 vagyis 12 milliárd koronát jelent tiszta a munkabér és munkabéremelésekből kifolyólag. Hol vannak itt még a nyersanyag és egyéb „fel“ árakból származó jövedelmek. Tudvalevő, hogy csaknem az összes vállalatok részvényesei Lánzi Leó, Krausz Símí, báró Kornfeld, báró Uhlmannok bankjainak páncélszekrényeiben vannak felhalmozva. A nemzeti vagyont képező milliárdok így vándoroltak a bankokrácia kapitalizmus rezervoárjaiba!

Mily más képet nyújtana, ha állam a nagy részvénytársulati üzemeiket szocializálná és az a rengek sok profit a dolgozó magyar milliók egzisztenciális érdekeit gálná!

A kapitalista termelési rendszer zsidó lökének a zsidó munkásokkal összejátszva így döntötte bolsevizmusba az országot. Ez termelési rendszerre már vis nem lehet! . . . Ezután csak a keresztény szocialista rendszer jöhet, amely a kiznyoló profitszomj helyett nyosztalékot nyújt a dolgozógeknek!

A „NÉPAKARAT“

a dolgozók

Ezt terjesszété

Mit akarunk

A mai felette nehéz és válságos idők közepette mellett mi, a Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Pártnak szerény, de krisztusi eszmékre büszke harcosai kibontjuk hófehér zászlónkat, mely alá tömörülve, harcra szállunk, a nemzetietlen vörös imperializmussal, azon erős meggyőződéssel és szilárd elhatározással, hogy a mi radikális keresztény szocializmusunk győzni fog, mert győzni akarunk.

Eszménk diadalmaskodni fog, mert a legtisztább emberi érzésünkéből fakad és mert azt akarjuk — még pedig oly acélos lélekkel, amely acélos karokkal az irodákban, intézetekben, a gyárakban és műhelyekben a zakatoló gépek mellett, a bányákban és szántóföldeken dolgozunk.

A magyar dolgozó nép millióinak minden rétege tisztán láthatja programunkból a mi akaratunkat. A mi programunk, a mi vas akaratunk a magyar nép akaratát.

Megvagyunk győződve róla, hogy aki megismer bennünket, az velünk jön. Mi nem tagadjuk le azt az igazságot sem, hogy mi, akik ennek a mozgalomnak a megszervezésére, az élére álltunk, egyszerű munkás kis emberek vagyunk, azok voltunk a múltban, azok akarunk maradni a jövőben is. Igen, mi „kicsinyek“ vagyunk, ahogy már el is neveztek minket, amire mi csak büszkéek vagyunk, mert ez és ami tiszta önzetlenségünk adja meg a biztositékát, az alapját annak, hogy a mi radikális szocializmusunk az igazi szocializmus lesz. Mert sajnos, de be kell vallanunk, hogy ami eddig történt, az nem volt szocializmus. Ezért az öntudatos dolgozó testvéreink milliói is tisztában vannak azzal, hogy sorsukat többé csak magukfajta emberekre bízhatják és hogy a szociáldemokrácia nem egyéb mint humbug, egy jól kieszt trükk, mellyel a lelkiismeretlen kufárok földi paradicsomot ígértek és mindnyájunkra a poklok poklát zudították. A magyar dolgozó testvéreinknek csak egy érdekük van, lehet és kell hogy legyen egy mindnyájunkért és mindnyájunk egyért való lelkesedés és az ezen elv mellett a végletekig való kitartás. Nem nagy dolog ez az igaz, de minden esetre több megértésre, több szeretetre van szükség, mint eddig volt; de minden részről. Valljuk meg, hogy mi keresztények, magyarok, valahogy nem nagyon tudunk lelkesedni egymásért. Eddig legalább így volt. Ezentul ezen a ponton gyercs változásnak kell bekövetkeznie. A keresztény magyar nép millióinak kell, hogy ismerjék meg a történelmi hivatásukat és ennek eleget tve az egész vonalon érvényre keljen a tiszta erkölcs, jog és igazság uralmát a maga teljességében.

A magyar dolgozó testvéreink millióinak, ha nem akarják, hogy

teljesen tönkre menjünk, lezüljünk és koldusok maradjunk, akkor kell, hogy velünk érezzenek, velünk kell, hogy jöjjenek és részt vegyenek, segítsenek ebben a nagy alkotó munkában amellyel ennek az ezeréves keresztény magyar nemzetnek ujjáépítését és a dolgozó testvéreink millióinak, szóval minden társadalmi rétegnek boldogulását megalapozni akarjuk.

Mi radikális keresztényszocialisták keressük és akarjuk az igazságot. Ellene vagyunk minden társadalmi igazságtalanságnak és ennek megszüntetése érdekében szervekedünk és kiméiellen harcot fogunk indítani és mindaddig fogjuk folytatni, míg programunkat teljes valójában diadalra nem juttatjuk, míg ki nem vivjuk a jogegyenlőség elve alapján az osztályegyenlőséget és a vagyonelosztás terén pedig még nem szüntetjük az óriási aránytalanságot, valamint küzdünk az egyenlő emberi méltóságért és a dolgozó nép jólétéért. Elismerjük a történelmi osztályoknak tradicionális jogait, de személyi kultuszpolitikának, bálványozásnak hívei nem vagyunk. Mi elismerjük a magántulajdont és előmozdítani akarjuk az egyéni érvényesítést, de csak a munka, a szorgalom és a tehetség alapján.

Ezek ami céljaink, melyek által a belső rend és nyugalom megővését elérni reméljük és véget vetni akarunk annak a bus harcnak a mi a jogtalan, kizsákmányolt nép milliói, a szivtelen, farkas hatalmasok ellen évtizedek óta vívunk.

A mai kor sivár szelleme egészen ferde világnézetet idézett elő, és ránk zudította a szerencsétlenségeknek egész sorozatát — nem csak az anyagi nyomort, hanem az erkölcsi nihilit is; amelyet most orvosolnunk kell. Ezeket pedig orvosolni csak az igazság nagy megismerésével és annak segítségével a radikális keresztényszocializmus programjának teljes és tökéletes keresztülvitelével lehet.

Igen, az a szocializmus kell nekünk és azt akarjuk, melyet Krisztus hozott a földre, mely alapját az evangélium igazságaiban bírja, mely a keresztény szocializmus néven szólítja csafasorba a modern élet rabszolgáit, az emberi jogok száműzötteit, a mai társadalmi élet mélységeiben vergődő, szenvedő és nyomorgó milliókat. Mi nem terrorral hanem csakis a megértésnek és szeretetnek segítségével akarunk a ba-

jokat orvosolni.

Biztosok vagyunk benne, ha nem az egymás elleni gyűlölet, hanem a szeretet hatja majd át a gazdagok, hatalmasok, törvényhozók és munkások szívét, akkor lesz jog és igazság, jólét és megelégedés, béke és nyugalom, akkor befejezést nyer a szenvedő világ megváltása és fel-

virrad a remény. azokra, kik az elnyomatás súlyos keresztjével terbelten az élet keserves küzdelmeinek kálvária útját járják és akkor reánk köszönt az emberiség boldog aranykora és ez lesz a mi szocializmusunk, amelyet mi akarunk.

(fj.)

Palesztina-iroda

Zsidókévándorlás Palesztinába

Eddig csak azt kellett látnunk véréző szívvel, hogyan fog vándorbotot és akaszt koldustarisznyát a nyakába a sok föld és munkanélküli nincsetlen magyar földműves, a tömértelen munkás dolgozókéz, hogyan zsugorodott össze a megtizedelt magyarság — és ezzel szemben mily élénk a kíváncsi nemzetbomlasztó elem bevándorlása a vereckei szoroson.

A nemzeti keresztény restauráció ezt a rákfenét lassan szintén ki fogja gyógyítani — a maga módján, mikor mindennél, az egész vonalon az erkölcs, a keresztény világnézet, a nemzeti gondolkodás fog csak uralkodhatni és érvényesülni.

Azok, akik eddig minden keresztény erkölccsel és nemzeti érzéssel hadilábon állottak, mert született ellenségei voltak mindannak ami csak keresztény és nemzeti és akik sosem tudták velünk egybeforrni, hozzánk simulni, velünk érezni, összeolvadni — mert nem is akartak és akik éppen ezért folyton szeparálódtak és külön államot képeztek az államban — most teljesen levetették az álarcot és mindenki tisztában lesz velük. Tízszerte inkább kimennek ebből az országból — amely részükre csak a Kánaán földje volt — íthagyják dus gyümölcsöt termő terét „működésüknek“ de nem tudják magukat beleélni abba a gondolatba — hogy ez az ország — amely nem az ő országuk, ez a haza — mely nem az ő hazájuk, hol csak megtört vendégei a nagylelkű nobilis magyar nemzetnek — ezentul határozottan keresztény, határozottan magyar legyen. Inkább választják a kivándorlás és honkeresés tövises útját — de a keresztény magyar restaurációjának gondolatába képtelenek beletörödni, mikor ők

vezettek eddig minden vonalon és közéletünk minden intézményében vörös fonalként az a bizonyos faji jelleg húzódott végig — mely miatt nem egyszer szorult ökölbe a kezünk pirult az arcunk és néma düh rágódott bensőnkben.

A legilletékesebb helyen szerzett információink alapján közölhetjük, hogy fővárosunkban nagy zsidókévándorlási akció van folyamatban. Nem úgy mint a múlt évben, amikor „palesztinásdit“ játszottak. Most már megis alakították a „Magyarországi zsidók palesztina-irodáját“ amely állítólag közvetlen kapcsolatban áll a Londonban székelő központi zsidósággal és amelynek célja, hogy a Magyarországból kivándorolni akaró zsidó fajbeliek kellő utbaigazítással ellátva, a letelepedési feltételek előzetes biztosításával indulhassanak el Palesztinába.

Mi tagadás — kíváncsisággal és várakozással nézzünk a „palesztinai iroda“ kitélepítés akciója elé

mégis bizonyos gyanupörr élünk. Nem tudjuk már elhinni — a múlt keserves tapasztalatai után — hogy Samuék hagynák ezt az országot, am részükre csak aranyat term — de a dolgozó magyarság csak burján és származott.

Mindenesetre mi épen már előre is szerencsés kívánunk nekik!..

Erős pártmozgalmat pártsajtó nélkül nem elképzelni. Minden jó magyar ember irányzatunknak híve — erejével terjessze a

„NÉPAKA“

Vermes Gyula

A mitől féltünk bekövetkezett. Lapunk múlt számában közzétett fellevésünk szomorú valóságnak bizonyult. Rövid szavú távirat érkezett Pécsről, Vermes Gyula hozzátartozóitól — hogy lánglelkű vezérüket és főszerkesztőnket Vermes Gyula fővárosi hitoktatót és kísérőjét Hollóssy Ádám elvararunkat az „Alkotmány” kiadóhivatalának főtisztviselőjét a kun-peidl garami-tribékek elfogták Kaposvárra szállították és ott iszonyu kínzások közepette

kivégezték.

A vizsgálat most úgy a budapesti mint a pécsi hatóság részéről folyik és legközelebbi számunkban talán már módunkban lesz elvararatainkat és olvasóinkat a vérfagyasztó gaztett minden részletéről tájékoztatni.

Vermes Gyula vezérünk Hollóssy Ádám keresztényszocialista testvérünkkel együtt a keresztényszocialista ideálnak, hitüknek és hozzájuknak dicső vértanú, a radikális keresztényszocialisták nagy halottai. E két bátor harcos tragikus vértanú halálát, elvesztését minden keresztényszocialista mélyseges megrendüléssel gyászolja.

Szemelvények

a kommun idejéből . . .

Felbukott a vörös csillag és a szégyenletesen csuf iv amit négy hónapig tartó pályáján leirt, mint ártatlan emberek vérevel megfestett borzalmas sáv fog végig húzódni ezen a sokat hánytatott de mindig dicső magyar történelmen.

A 133-om napos diktatura alatt nagyon sokszor szorult össze a torunk a „népbiztos elvtársak” egy egy könnyedén odavetett alkotmányromboló és magyar nemzet multját bemocskoló nyilatkozatának hallatára. Rosszulesett az nekünk nem újmagyaroknak. Nem érdektelen tehát ha összemarkolva egy csomót a kommun ideologia apró marhaságaiból megjegyzések kíséretében olvasóink elé tárjuk.

Kezdjük Garbain.

Ez a kis tehetségtelen volt az a ki pökhendi módon ordított bele nem a vörös közvéleménybe de a becsületesen érző magyar szivekbe.

Ezer esztendő alkotmányt fogunk a mai napon sirba tenni . . .

ugymond — és nem akadt az ezerfejú halgatóságából egy sem aki vétot mondott volna ennek az üres-

fejü talán nem is ideálisának talán mánikonusnak örülden tombolt a tömeg és vigasztoló talán csak az, hogy maga sem tudta minek miért,

Színházban volt, tapsolt tehát a szép páthosszal szavaló primadonának csak a mi szívünk vert gyorsabban vadabban.

A hátha valóra válik? — től való félelem tette azt s hogy nem úgy történt; hála legyen érte.

Folytassuk talán Veltnerrel.

Sok mindent beszéltek és beszélnek róta — — hogy ilyen éles judicium hogy olyan karakter, meg hogy milyen mérsékelt szegényke mi azonban egyet vagyunk hajlandók felele elismerni; a következeteséget.

Folyton folyvást egy vasat ütött a diktatura idején.

Közveszélyes örült — mondá — az aki a szociádemokráciához való visszatérést lehetőknek tartja.

Számunkra nincs II-ik Internacionále aminthogy tényleg nincs is.

De így már nem tühethjük hogy ugyanez a Veltner egy szolij pálfordulással újból lehetőségesnek látja a nemzetköziség feltámadását az ő

inlogikátlan és közvetkezetlen személyének vezetésével.

Mert tévedtünk az imént.

Közvetlen és gyerekesen naiv Veltner Jakab ha azt hiszi hogy ő még itt valaha a munkásság élére állhat.

Nem! Nem! Soha! — — — mondhatjuk a közmondássá vált szálló — igével és hiszük hogy így lesz.

pedig csak magyar lehet a vezetője s nem kiabáló vigécek sánta és gajdoló kehes számarak.

ffy.

Demokrata-cirkusz.

Tessék kérem . . . tessék . . . csak 5 krajcár . . . csak 5 krajcár. Itt látható Peidl Gyulus és Buchinger Manó, eredeti rajgalambjai a Jordánnak. Csak ma látható és hallható demokrata turbókölásaik . . . Köhögni tudnak . . . ugatni is egy kicsit . . . csaholni nagyon szépen. Ma kerül bemutatásra, amint meghalnak, de nem tudnak feltámadni, annyira elkábulnak a demokrata eszmétől. Csak öt krajcár kérem . . . tessék besétálni . . .

Mö.

VEGYES.

— Olasz hadifogságban levő katonáinkat az olasz kormány csak a végleges békekötés megkötése után engedni haza, addig csakis a rokkantaknak nyilvánítottakat bocsátják hazájukba.

— Szappankiutalás. Az élelmezési jegy 25. sz. szappanszelvényére 15 deka szappant kell a kereskedőknek kiadni 176 K-ás árban.

— Az anyakönyvi kivonatok másolási díját fél éves kivonatoknál 3 K, egy éves kivonatoknál pedig 6 K-ban állapítja meg a fővárosi tanács, A bejelentő lapok után 1 K-t szednek.

A propaganda miniszterium helyiségei VIII. Eszterházy-u. 30. szám alatt van.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Szerkesztőségünk Ferenc József-tér 5. szám (Gresham palota) fél-emelet (feljárt az Andrássy lépcsőn) alatt van, ahol mindennap 9-től 12-ig és 3-tól 5-ig mindenkinek a legnagyobb szolgálatkészséggel állunk rendelkezésre.

KIADÓHIVATAL
ideiglenes helyisége:
VIII., BAROSS-U. 69. üzletbejárat.

Nyomatott: „ABC”-nyomda
Budapest.

ENEZIA KÁVEHÁZ GRESHAM-PALOTA

V. ker. Ferencz József-tér 5. — Elsőrangú étterem. — Clubboknak, társaságoknak a legkellemesebb szórakozó helye. — Kitűnő menü, pontos kiszolgálás.

Billiárd, sakk, domino etc. társasjátékok kellemes órákat szereznek az intelligens közönségnek.

A szakszervezetek csatlakozását, valamint a pártba és a szakszervezetekbe való belépést

a VIII. kerületi ideiglenes pártirodában Baross-utca 69. (Mária Terézia-tér 1. sarok üzletbejárat) és a szerkesztőség hivatalos helyiségében Ferencz József-tér 5. sz. a 11. (Gresham-palota) délelőtt 9–12-ig és délután 3–6-ig elfogadjuk.